

Тулла.

Нека бжде сынокъ, да ся позарадва и тя горка-та.

Сурсовулъ

И тѣй, почитаемый съборе, тържество-то на побѣдѣ-тѣ ни ще празнуваме заедно съ свадбѣ-тѣ на княгыниѣ-тѣ. — Тулло, пригответе вые потрѣбны-тѣ за годешъ. (на другы-тѣ). А ные нека минемъ въ другѣ-тѣ стаѣ. (отивать).

ЯВЛЕНИЕ VIII.

Тулла, Райна.

Райна.

Тулло, защо ся събира народѣ-тѣ на веселіе?

Тулла.

Тѣй даде Господь, чядо, днесъ да празнуваме славнѣ-тѣ побѣдѣ, дѣ-то направи нашій личенъ юнакъ. — Господь да ни го поживи! — Ей, че личенъ ли е! ей че хубавелекъ ли е! А пакъ сега да го видишь, княгыньо, като надви Руссы-тѣ, още толкозь е разхубавялъ. То е отъ Бога, баби; зерь има Божіѣ благословіѣ отгорѣ му. Св-кашь, че е отъ небе-то ангель слѣзълъ; на лице му звѣзда грѣе.

Райна.

За кого ми говоришь, Тулло, не ти разбирамъ.

Тулла.

За Самуила, рожбо, твоя-та честь.